

บทที่ 7

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและทำการวิจัยมาตั้งแต่ต้น ทำให้ได้รับความรู้และความเข้าใจถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงานสตรี รูปแบบหนึ่งของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมด้วยและอีกบทบาทหนึ่งต้องรับผิดชอบงานที่บ้านได้ศึกษาข้อเท็จจริงถึงความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตภายในครอบครัว และสภาพแวดล้อมของการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม นอกจากนั้นการศึกษาโดยสัมภาษณ์ (INTERVIEW) ได้ทำให้ศึกษาข้อมูลได้รายละเอียดและมีความใกล้ชิดกับข้อมูลมากขึ้นทั้งในด้านอุปนิสัยส่วนตัวและทัศนคติในการทำงานตลอดจนแนวความคิดในการดำรงชีวิต และบทบาทของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงความจริงมากขึ้นนอกเหนือจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (QUESTIONNAIRE) และเมื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มารวบรวมสามารถสรุปผลได้ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1. การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้ภรรยาเกิดความขัดแย้งในบทบาทการพิสูจน์สมมุติฐานได้กระทำโดยนำตัวแปรย่อยของประชากรที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งประกอบด้วย

อายุ (AGE)

การศึกษา (EDUCATION)

รายได้ (INCOME)

อายุงาน (LENGTH OF WORK)

เมื่อนำตัวแปรย่อยทั้ง 4 ตัวนำมาหาค่าความสัมพันธ์กับตัวแปรความขัดแย้งในบทบาท (ROLE CONFLICT) ได้ผลสรุปดังนี้

รายได้ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีผลต่อความสัมพันธ์กับความขัดแย้งในบทบาทโดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.009 น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการยอมรับตามสมมุติฐาน

การที่รายได้มีผลต่อความขัดแย้งในบทบาทเนื่องมาจากผู้ที่มีรายได้สูง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป จะมีการคิดค่าจ้างตามจำนวนชิ้นที่ผลิตได้ พนักงานจะต้องทุ่มเทในการทำงานมากกว่าเวลาทำงานปกติ โดยอาจจะต้องทำงานในชั่วโมงเร่งด่วน โดยทำงานวันละ 10-14 ชั่วโมง ทำให้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงานมุ่งมั่นอยู่กับการเร่งผลิตจำนวนชิ้นงานให้ได้มากที่สุดในเวลาที่มีน้อยสุด เวลาที่จะรับผิดชอบงานบ้านได้เต็มที่

นอกจากนี้ในองค์การธุรกิจนโยบายบริษัทโดยเฉพาะด้านการผลิตให้ได้ตามเป้าหมายจะเป็นตัวกระตุ้นให้พนักงานต้องทำงานหนัก และอุทิศเวลาและแรงงานให้กับบริษัทมากตลอดจนระเบียบข้อบังคับอันเข้มงวด ทำให้พนักงานเกรงกลัวและให้ความสำคัญงานที่บริษัทมากกว่าความรับผิดชอบต่องานบ้าน เป็นผลให้งานบ้านถูกลดความสำคัญลงไป ถูกละเลยได้มากขึ้น จนเกิดปัญหาภายในครอบครัวโดยเฉพาะไม่สามารถรับผิดชอบต่อบทบาทของตนเองที่บ้านได้ดีตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งในบทบาทใดแก่

อายุ (AGE) ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งในบทบาทโดยคำนวณค่าโคแอสควได้ค่า = 0.80 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

การศึกษา (EDUCATION) ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งในบทบาท โดยคำนวณค่าโคแอสควได้ค่า = - 0.57 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

อายุงาน (LENGTH OF WORK) ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งในบทบาท โดยคำนวณค่าโคแอสควได้ค่า = 0.34 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

เนื่องจากถึงแม้ว่าภรรยาจะต้องรับผิดชอบงานที่บ้าน พร้อมกับทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมโดยรับผิดชอบทั้ง 2 บทบาทในขณะเดียวกัน แต่ไม่ก็ให้เกิดความขัดแย้งในบทบาท เนื่องจากความสามารถของภรรยาในการแบ่งเวลาการทำงานที่โรงงานได้ดีและสามารถจัดสรรการทำงานบ้านได้อย่างเหมาะสม การทำหน้าที่ทั้ง 2 บทบาทจึงมีประสิทธิภาพไม่เกิดความขัดแย้งในบทบาทสมาชิกในครอบครัวให้ความช่วยเหลืองานบ้านช่วยดูแลภาระกิจต่าง ๆ ที่บ้านทำให้แบ่งเบาภาระของภรรยาระหว่างที่ต้องทำงานที่โรงงานหรือบางครั้งต้องทำงานล่วงเวลาต้องกลับบ้านดึกก็ไม่เกิดความเสียหายต่องานบ้านสมาชิกภายในครอบครัวได้แก่ สามี, บุตร หรืออาจเป็นญาติพี่น้อง ตลอดจนคนรับใช้ภารกิจบางอย่างสามารถหาบริการนอกบ้านโดยไม่ต้องทำด้วยตนเอง เช่นการหาซื้ออาหารนอกบ้านมารับประทานในแบบสำเร็จรูปไม่ต้องปรุงอาหารเองหรืออาหารสำเร็จรูปบางอย่างที่ง่ายต่อการปรุงอาหารเสียเวลาเพียงเล็กน้อยบริการเหล่านี้ช่วยแบ่งเบาภาระของภรรยาโดยอาศัยเงินตราในการหาซื้อบริการแทนที่จะต้องทำด้วยตนเองเป็นการแบ่งเบาภาระกิจต่าง ๆ ที่บ้านได้อย่างดี

การทำงานนอกบ้านของภรรยาเป็นอาชีพที่สามารถหารายได้มาจุนเจือครอบครัวช่วยให้ฐานะการเงินของครอบครัวมีความเป็นอยู่ดีขึ้น นอกเหนือจากสามีที่ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวจึงทำให้บทบาทของภรรยาในการทำงานนอกบ้านได้รับการยอมรับมากในปัจจุบัน และพยายามที่จะลดบทบาทงานบ้านที่ภรรยาต้องรับผิดชอบให้น้อยลงเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการทำงานนอกบ้าน

สมมุติฐานข้อ 2. การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้ภรรยามีอาการในการตัดสินใจการพิสูจน์สมมุติฐานกระทำโดย นำตัวแปรย่อยของประชากรที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมประกอบด้วย

อายุ (AGE)

การศึกษา (EDUCATION)

รายได้ (INCOME)

อายุงาน (LENGTH OF WORK)

เมื่อนำตัวแปรย่อยทั้ง 4 ตัวแปรนำมาหาค่าความสัมพันธ์กับตัวแปรอำนาจในการตัดสินใจ (POWER INDECISION) ได้ผลสรุปดังนี้

อายุ ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับอำนาจในการตัดสินใจโดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.46 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

การศึกษา ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับอำนาจในการตัดสินใจโดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.48 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

รายได้ ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับอำนาจในการตัดสินใจโดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.73 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

อายุงาน ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับอำนาจในการตัดสินใจโดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.17 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

สาเหตุที่ปฏิเสธสมมุติฐานเนื่องจากสังคมไทยถึงแม้สิทธิและความเสมอภาคของสตรีได้รับการยอมรับให้มีความเท่าเทียมกับผู้ชายตามแบบวัฒนธรรมของสังคมตะวันตกแล้วแต่ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงเพียงองค์ประกอบย่อย ซึ่งยังต้องใช้เวลาในการพัฒนาและซึมซับเข้าสู่ในระบบสังคมไทยให้ทั่วทั้งระบบ ทั้งนี้เพราะสังคมไทยเดิมนิยมยึดถือรูปแบบให้ผู้ชายเป็นผู้นำเสมอ ฝ่ายหญิงจะเป็นผู้ตาม ไม่ค่อยมีสิทธิที่จะแสดงออกความเป็น ฝ่ายชายจึงมีความสำคัญกว่า ในฐานะที่เป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว ฝ่ายหญิงจึงอยู่เหย้าเฝ้าเรือนคอยดูแลรับผิดชอบงานบ้าน รูปแบบสังคมไทยที่ยึดถือมาช้านาน เริ่มได้รับการเปลี่ยนแปลงตามแบบวัฒนธรรมตะวันตก เพื่อความเป็นสมัยนิยม และให้ความเหมาะสมกับสภาพสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ปัจจุบันบทบาทของสตรีได้รับการยอมรับในด้านความรู้และความสามารถมากและได้รับการสนับสนุนให้ทำงานนอกบ้านเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ได้รับการส่งเสริมในด้านอาชีพการงานตลอดจนได้รับโอกาสในการศึกษาในระดับสูง แต่ก็ยังไม่ทั่วถึงระบบสังคมไทยยังมีหลายจังหวัดและหลายพื้นที่ยังคงพัฒนาขึ้นมาแต่ยังล้าหลังกว่า ภาพโดยรวมจึงยังยึดถือและยอมรับให้ผู้ชายเป็นผู้นำ และมีอำนาจตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องสำคัญ ๆ และเป็นเรื่องใหญ่ของครอบครัว

สมมุติฐานข้อ 3. การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้ภรรยาให้ความสำคัญต่อปัจจัยตัวเงินสูงการพิสูจน์สมมุติฐานกระทำโดยนำตัวแปรย่อยของประชากรที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมประกอบด้วย

อายุ (AGE)

การศึกษา (EDUCATION)

รายได้ (INCOME)

อายุงาน (LENGTH OF WORK)

เมื่อนำตัวแปรย่อยทั้ง 4 ตัวแปรนำมาหาค่าความสัมพันธ์กับตัวแปรปัจจัยตัวเงิน (VALUE OF MONEY) ได้ผลสรุปดังนี้

อายุของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยตัวเงิน โดยคำนวณหาค่าไคสควได้ค่า = 0.67 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

การศึกษาของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยตัวเงิน โดยคำนวณหาค่าไคสควได้ค่า = 0.04 น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการยอมรับสมมุติฐาน

รายได้ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยตัวเงิน โดยคำนวณหาค่าไคสควได้ค่า = 0.53 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

อายุงานของสตรีที่ทำงานโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยตัวเงิน โดยคำนวณหาค่าไคสควได้ค่า = 0.18 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

การศึกษามีผลต่อปัจจัยตัวเงินมากคือผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำส่วนผู้มีการศึกษาระดับสูงจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยตัวเงินในระดับปานกลางเนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาต่ำเหตุผลหนึ่งของการด้อยโอกาสทางการศึกษาคือขาดแคลนปัจจัยตัวเงิน ไม่มีโอกาสเรียนสูงเพราะขาดแคลนกำลังทรัพย์การได้รับการศึกษาน้อยทำให้มีแนวความคิดที่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยตัวเงินมากกว่าของที่แนวความคิดที่จะหาความก้าวหน้าโดยวิธีอื่นทำได้ยากกว่า ซึ่งถูกจำกัดด้วยความรู้และความชำนาญที่ได้เล่าเรียนมาน้อย ขณะที่ผู้มีการศึกษาระดับสูงปัจจัยตัวเงินไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่มีความสำคัญมากโอกาสที่ได้รับการศึกษาสูงทำให้มีแนวความคิดที่เห็นว่าการนอกจากปัจจัยตัวเงินแล้วยังมีสิ่งที่มีความสำคัญต่อบุคคลนอกเหนือจากปัจจัยตัวเงินด้วย เช่น

โอกาสของความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น การได้รับเกียรติในสังคมและความสำเร็จในการทำงานตลอดจนสวัสดิการเพื่อความมั่นคงในชีวิต ก็มีความสำคัญไม่น้อยกว่าปัจจัยตัวเงิน

ตัวแปรที่ปฏิสัมพันธ์กันได้แก่ อายุ (AGE) ,รายได้ (INCOME) และ อายุงาน (LENGTH OF WORK) เนื่องจากการทำงานใด ๆ บุคคลไม่ใช่มุ่งหวังแต่ปัจจัยตัวเงินอย่างเดียวแต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสำคัญมากด้วยเหมือนกันโดยนำทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการ (THEORY OF NEEDS) ของ MASLOW มาอธิบายได้ดังนี้

ลำดับชั้นความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้นตอนคือ

1. ความต้องการทางกายภาพเพื่อความมีชีวิตอยู่รอดเช่น ความต้องการอาหาร , เครื่องนุ่งห่ม
2. ความต้องการการปลอดภัยโดยได้รับความคุ้มครองจากผู้อื่นปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม
3. ความต้องการความรักจากการรู้สึกว่าได้มีส่วนร่วมและได้รับความสำคัญจากผู้อื่น
4. ความต้องการยกย่อง นับถือ ต้องการให้ผู้อื่นยกย่องและให้เกียรติ
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตคน

สมมุติฐานข้อ 4. การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้เกิดความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสการพิสูจน์สมมุติฐานกระทำโดย นำตัวแปรย่อยของประชากรที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งประกอบด้วย

อายุ (AGE)

การศึกษา (EDUCATION)

รายได้ (INCOME)

อายุงาน (LENGTH OF WORK)

เมื่อนำตัวแปรย่อยทั้ง 4 ตัวแปรนำมาหาค่าความสัมพันธ์กับตัวแปรความไม่มั่นคงในชีวิตสมรส (MARRIAGE'S UNSECURITY) ได้ผลสรุปดังนี้

อายุของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีผลต่อความสัมพันธ์กับความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสโดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.028 น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการยอมรับสมมุติฐาน

การศึกษาตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสได้แก่

การศึกษาของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีผลต่อความสัมพันธ์กับความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสโดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.34 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

รายได้ ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีผลต่อความสัมพันธ์กับความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสโดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.33 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

อายุงาน ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์ต่อความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสโดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.14 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

การที่อายุมีผลต่อความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสพบว่ากลุ่มที่ได้คะแนนความไม่มั่นคงน้อยเป็นผู้มีอายุมากมีจำนวนมากกว่า แสดงว่าผู้ที่มีอายุมากที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ประสบกับความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสน้อย เนื่องจากผู้ที่มีอายุมาก แสดงให้เห็นถึงวุฒิภาวะ ความเป็นผู้ใหญ่มีความรอบคอบมีความรับผิดชอบที่ดีกว่า และประสบการณ์ในการเข้าใจ การครองชีวิตคู่ดีกว่า

เมื่อดูจากกลุ่มที่ได้คะแนนความไม่มั่นคงปานกลางพบว่า เป็นกลุ่มผู้มีอายุปานกลาง จำนวนมากกว่ากลุ่มผู้มีอายุน้อย แสดงให้เห็นว่า ผู้มีอายุน้อยจะประสบความไม่มั่นคงชีวิตสมรสมากกว่าผู้มีอายุมาก เนื่องจากวุฒิภาวะและความเข้าใจในประสบการณ์ชีวิตสมรสที่ดียังมีน้อยกว่าผู้ที่มีอายุมาก

ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสของผู้ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมได้รับผลกระทบน้อย

ความสัมพันธ์ของอายุมีผลต่อความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสแต่เป็นไปในแนวทางที่ตรงกันข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากค่าคะแนนที่ได้ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่ได้มีผลกระทบมากต่อความไม่มั่นคงในชีวิตสมรส จากสมมุติฐานที่ตั้งเอาไว้แต่เดิมว่าการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้เกิดความไม่มั่นคงในชีวิตสมรส เมื่อพิสูจน์แล้วพบว่าการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นผลดีอันเนื่องมาจากผู้ที่ทำงานเป็นคนยากจนมีความต้องการเงินถือเป็นปัจจัยที่สำคัญมากการที่ได้ทำงานจึงเป็นหลักประกันความมั่นคงของชีวิตโดยมีรายได้ประจำแต่ละเดือนจากการทำงานเป็นการเสริมสร้างฐานะให้ครอบครัวดำรงชีพอยู่ได้

ตัวแปรที่ปฏิเสธสมมุติฐานคือ

การศึกษา (EDUCATION)

รายได้ (INCOME)

อายุงาน (LENGTH OF WORK)

ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร มีเหตุผลที่สนับสนุนที่ว่า ถึงแม้การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมก่อให้เกิดผลในด้านลบต่อชีวิตสมรส เช่น ภาวะของการทำงานที่เร่งรีบ , ทำงานหนัก , เครียดกับหน้าที่การงาน จนเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความรับผิดชอบต่องานในการทำงานล่วงเวลาจนตึงเครียดอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และความท้อแท้ต่อครอบครัวอันเกิดจากการทำงาน อาจทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันทำให้ชีวิตสมรสเกิดความไม่มั่นคงได้ แต่ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ผู้ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีความเห็นว่าเห็นปัจจัยสำคัญรองลงมา ปัจจัยสำคัญเป็นปัจจัยหลักคือมีงานที่มีความมั่นคงทำ และมีรายได้ประจำอันสามารถหาเลี้ยงครอบครัวได้จะเป็นหลักประกันที่มั่นคง

เนื่องจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมถึงแม้จะมีผลกระทบต่อครอบครัวในด้านลบอยู่หลายประการตามที่กล่าวมาแล้ว แต่ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ชีวิตสมรสมีความมั่นคงคือการมีงานทำ มีรายได้หาเลี้ยงครอบครัวถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญโดยเฉพาะครอบครัวที่ยากจนปัจจัยทางการเงินเป็นเหตุผลที่สำคัญมากที่จะทำให้ชีวิตสมรสมีความมั่นคงกว่าปัจจัยอื่น

สมมุติฐานข้อ 5. การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้บุตรขาดความอบอุ่นในครอบครัวการพิสูจน์กระทำโดยนำตัวแปรย่อยของประชากรที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมประกอบด้วย

อายุ (AGE)

การศึกษา (EDUCATION)

รายได้ (INCOME)

อายุงาน (LENGTH OF WORK)

เมื่อนำตัวแปรย่อยทั้ง 4 ตัวแปร นำมาหาค่าความสัมพันธ์กับตัวแปรบุตรขาดความอบอุ่น ได้ผลสรุปดังนี้

อายุของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรบุตรขาดความอบอุ่น โดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า 0.17 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

การศึกษาของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับบุตรขาดความอบอุ่น โดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.32 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

รายได้ของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรบุตรขาดความอบอุ่น โดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.63 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

อายุงานของสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับบุตรขาดความอบอุ่น โดยคำนวณหาค่าไคแอสควได้ค่า = 0.30 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐาน

การที่ภรรยาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีผลต่อบุตรขาดความอบอุ่นในครอบครัว เนื่องจากการที่เด็กจะมีปัญหาด้านความรักและความอบอุ่นหรือไม่ขึ้นอยู่กับการอบรมขัดเกลาในวัยเด็กเป็นพื้นฐานสำคัญตามทฤษฎีพัฒนาการของเด็ก ซึ่ง FREUD ได้ให้แนวคิดว่าพัฒนาการของเด็กจะเติบโตเป็นเด็กที่มีสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีความสุข ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในวัยเด็ก พัฒนาการของเด็กจะเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ คือ

แรงขับ (DRIVE) แรงขับที่ยิ่งใหญ่คือ ความหิว , ความก้าวร้าว , และเพศ

ความเป็นตน(SELF) คือการปรับความต้องการส่วนตนให้เข้ากับระเบียบกฎเกณฑ์สังคม

เพศ (SEX) คือแรงขับทางเพศเช่น ความพึงพอใจทางร่างกาย

ดังนั้น ถ้าหากแม่มีความสามารถในการอบรม , สั่งสอน ให้เด็กรู้จักปฏิบัติตนเองในทางที่ถูกต้องให้ความรักและความอบอุ่น แก่เด็กในวัยที่เริ่มต้นของการขัดเกลาเด็กจะมีพัฒนาการที่ดี มีความสุข และมีความเข้าใจอันรู้จักใช้เหตุผลได้เหมาะสมกับวัย

ปัญหาในการวิจัย

การศึกษาและทำการวิจัยได้ประสบปัญหาต่าง ๆ ที่น่าสนใจดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนที่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ได้รับกระจัดกระจายตัวมาก ทำให้ผลการวิเคราะห์ตัวแปรต่าง ๆ มีความคลาดเคลื่อน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร จึงไม่สามารถสรุปความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นได้ชัดเจน

2. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นที่ศึกษา พบว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งของโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งประชากรส่วนใหญ่จะออกไปทำงานนอกบ้าน จึงเป็นการยากที่จะพบกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะต้องใช้เวลาเก็บข้อมูลในเวลาเลิกงานแล้ว ซึ่งเป็นเวลาเร่งรีบ การสัมภาษณ์ และการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามจะต้องใช้เวลาให้สั้นที่สุด เพื่อไม่เป็นภาระแก่ทุกคนที่ต้อง ทำกิจธุระส่วนตัว

3. การเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม พบว่า คำถามบางข้อ ผู้ตอบไม่เข้าใจหรือสับสนกับคำถาม จึงอาจทำให้ได้คำตอบที่คลาดเคลื่อน ในบางครั้งผู้ตอบก็จะไม่ตอบคำถามนั้น ทำให้ได้คำตอบที่ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากคำถามในแบบสอบถามเป็นเรื่องส่วนตัวภายในครอบครัวของคู่สมรส การเก็บข้อมูลจึงต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร

4. กลุ่มประชากรที่ศึกษามีพื้นฐานการศึกษาต่ำเป็นส่วนมาก ความเข้าใจในเนื้อหาของสาระของคำถามหรือการตีความหมายของแบบสอบถามอาจจะคลาดเคลื่อน ไม่ตรงกับจุดประสงค์ของผู้ทำการวิจัย คำตอบในแบบสอบถาม ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นอาจจะคลาดเคลื่อนไปบ้าง

5. พื้นที่ใช้ศึกษาการทำวิจัยแต่ละแห่งอยู่ห่างกันไกล จึงใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาก เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมที่เลือกศึกษาตั้งอยู่ชานเมือง นอกจากใช้ระยะเวลาเดินทางไกล แล้ว ยังประสบปัญหาการจราจรซึ่งติดขัดมาก เป็นอุปสรรคในการเดินทางทำให้ต้องใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเสียเวลามาก

6. ผู้ตอบแบบสอบถาม หลีกเลี่ยงที่จะตอบข้อมูลตามความจริงในบางข้อ เนื่องจากเกรงว่าจะเกิดผลกระทบอันก่อให้เกิดความเสียหายต่อบริษัท และอาจเกิดความยุ่งยากต่อตนเอง จึงให้ข้อมูลในด้านบวก เพื่อไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งภายหลัง

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรรื้อฟื้น ให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรมและประเพณีไทยที่สำคัญ ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกแพร่กระจายเข้ามาสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว ค่านิยมด้านวัตถุนิยมเข้ามามีบทบาทสูง เกิดการบริโภคสินค้าและบริการอย่างฟุ่มเฟือย มีการปลูกฝังค่านิยมต่าง ๆ ตามวัฒนธรรมตะวันตกโดยไม่ดูความเหมาะสมให้เข้ากับสังคมไทย นับวันวัฒนธรรมไทยจึงเลือนหายไป หากคนไทยเราไม่อนุรักษ์ และเห็นคุณค่าความสำคัญ

2. ควรร่วมกันรณรงค์ให้ความสำคัญจัดให้มี “วันครอบครัว” เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อให้เกิดความรัก ความผูกพันต่อกัน สมาชิกในครอบครัวที่แยกออกไปตั้งครอบครัวใหม่ ก็ควรให้ความสำคัญวันนี้ ได้มีโอกาสแวะมาเยี่ยมเยือนครอบครัว เพื่อไม่ให้ความสัมพันธ์เหินห่างไป

3. ควรให้ความรู้ทางเพศศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในทางที่ถูกต้อง ตลอดจนให้คำแนะนำด้านเพศศึกษาให้กระทำอย่างเหมาะสม ตามวัยอันเหมาะสม หากปกปิดเอาไว้ อาจทำให้เยาวชนเกิดความอยากรู้อยากทดลองเรียนรู้ เมื่อขาดคำแนะนำขาดคนปรึกษาอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้

4. ควรจัดอบรมคู่สมรสให้รู้จักศึกษาเรียนรู้หลักในการครองเรือน และการปฏิบัติตนระหว่างกันให้ถูกต้องให้มีความเหมาะสม เกิดความเข้าใจต่อการใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน หากคู่สมรสไม่มีความเข้าใจชีวิตการครองเรือนจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการสร้างความสุข ความสำเร็จในชีวิตคู่

5. นายจ้างควรตรวจสอบถึงปัญหาและความต้องการของลูกจ้าง เพื่อจะได้เข้าใจถึงความรู้สึกของลูกจ้าง ตลอดจนอุปสรรคของครอบครัว ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานที่บริษัท เพื่อจะได้ให้คำแนะนำปรึกษา และให้แนวทางแก้ไข

6. นายจ้างควรจะมีนโยบายดำเนินการช่วยเหลือลูกจ้างตามสมควรแก่ฐานะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกจ้าง หรือต่อครอบครัวของลูกจ้าง เช่น

- สนับสนุนสตรีที่สมรสแล้วได้มีโอกาสทำงาน Part time หากต้องการหารายได้เพิ่มเติม เพื่อมีรายได้พอเพียงในการเลี้ยงดูครอบครัว

- ควรมีบริการจัดคนงานที่มีความชำนาญงานบ้านไปช่วยเหลืองานบ้านของพนักงาน ตามความจำเป็นยามที่พนักงานต้องทำงาน Part time ที่บริษัท ซึ่งอาจขาดคนดูแลงานบ้าน เพื่อมิให้พนักงานต้องพบอุปสรรคต่อการดูแลงานบ้าน

7. สถานประกอบการควรจัดให้มีสำนักงานสาขาหรือบริษัทย่อยในชุมชนที่จำเป็นและรับพนักงานในชุมชนนั้น ๆ เข้าทำงาน เพื่อให้พนักงานได้ทำงานใกล้บ้าน และอยู่ใกล้ครอบครัว และยังเป็นการแก้ปัญหาจราจรอีกด้วย

8. รัฐบาลควรมีนโยบายสนับสนุนกฎหมายประกันสังคม และสวัสดิการด้านครอบครัวให้เป็นรูปธรรมชัดเจน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่พนักงานอย่างแท้จริง เพื่อให้มีหลักประกันความมั่นคงของครอบครัว เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานที่ดี

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. สตรีควรจะได้ตระหนักถึงบทบาทของตนเอง ว่ามีความสามารถเหมาะสมกับบทบาทใด เพื่อจะได้วางแผนการดำเนินชีวิตได้เหมาะสม ถ้าหากต้องการทำงานนอกบ้าน ก็ควรพิจารณาว่า เป็นอุปสรรคต่องานบ้านหรือไม่ ผู้ที่มีความพร้อมจะทำงานนอกบ้านได้ ควรมีความสามารถรับผิดชอบเรื่องส่วนตัว และเรื่องงานได้ดี สามารถแบ่งเวลาการทำงานได้ดี ขณะเดียวกันสามารถรับผิดชอบงานบ้านได้ดีด้วย การที่สามารถรับผิดชอบได้ดีทั้ง 2 บทบาท อาจต้องมีผู้อื่นช่วยดูแลงานบ้าน และสามารถแบ่งเบาภาระยามจำเป็นได้ จึงขึ้นอยู่กับเงื่อนไข และปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อสตรีผู้นั้น ว่าสมควรที่จะออกไปทำงานหาเลี้ยงครอบครัว หรือควรจะอยู่ทำงานบ้านดูแลครอบครัว

2. การที่ภรรยาทำงานนอกบ้าน และต้องรับผิดชอบงานบ้านไปด้วย ภรรยาก็ไม่ควร จะลดบทบาทต่อการทำงานบ้าน หรือยกความรับผิดชอบงานบ้านให้ผู้อื่นทำแทนทั้งหมด แม้ว่าภรรยาจะมีหน้าที่สำคัญต่อการทำงานหาเลี้ยงครอบครัว แต่การดูแลบ้านเรือน ตลอดจน ควบคุมกิจการต่าง ๆ ภายในบ้าน ภรรยาจะมีความสามารถทำได้ดีที่สุด และมีหน้าที่สำคัญ ในการอบรมบุตรให้ความรักและความอบอุ่นต่อบุตร จะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีใน ครอบครัว

3. สามีและสมาชิกภายในครอบครัว ควรจะต้องส่งเสริมให้กำลังใจและมีความเข้าใจ บทบาทของสตรีว่าปัจจุบันสตรีมีความจำเป็นที่จะต้องทำงานนอกบ้าน เพื่อหารายได้มาเลี้ยง ครอบครัวยังจำเป็นจะต้องช่วยแบ่งเบาภาระภายในบ้านตามจำเป็นไม่ควรให้ภรรยารับผิดชอบต่อ งานบ้านเพียงผู้เดียว

4. การทำงานบ้านควรหาบุคคลที่สามารถช่วยรับผิดชอบงานบ้านได้ อาจจะเป็น ลูกจ้างทำงานบ้าน หรือสมาชิกภายในครอบครัว จะเป็นการแบ่งเบาภาระของภรรยาต่อ การทำงานบ้าน เมื่อภรรยา กลับจากทำงานนอกบ้านจะได้มีเวลาเอาใจใส่ต่อครอบครัวด้วยดี สุขภาพจิตก็จะดีด้วย

5. การที่สิทธิความเสมอภาคของสตรีเท่าเทียมกับชายในปัจจุบัน แต่สตรีควร จะยอมรับสถานภาพต่าง ๆ ทางสังคมไทย เช่น การยกย่องให้ฝ่ายชายเป็นผู้นำครอบครัว หรือ การที่สตรีไทยควรมีความอ่อนหวาน น่ารัก ตามแบบฉบับของสังคมไทย

6. สมาชิกภายในครอบครัว จะต้องเข้าใจและยอมรับว่าคนรับใช้ในบ้านมีความสำคัญ เป็นผู้ที่มาช่วยแบ่งเบาภาระงานบ้าน จึงควรปฏิบัติต่อคนรับใช้ด้วยดี เปรียบเหมือนเป็น ญาติสนิทภายในครอบครัว เพราะปัจจุบันนี้อาชีพคนรับใช้ในบ้านหาคนทำได้ยาก

7. สามีและภรรยาควรสร้างความรักความเข้าใจอันดีต่อกันสร้างความสัมพันธ์ที่ดีใน ครอบครัวให้ความรัก ความอบอุ่นต่อบุตร บ้านจะได้เป็นครอบครัวที่มีความสุข และน่าอยู่ยิ่งขึ้น

8. หมั่นคอยดูแลบุตรหลาน และปลูกฝังให้หลีกเลี่ยงต่ออบายมุขต่าง ๆ โดยชี้แนะ ให้เห็นถึงโทษอันร้ายแรงที่จะเกิดขึ้น และเป็นภัยอันตรายต่อตัวเองและครอบครัว และเป็นภัย ต่อปัญหาชีวิตครอบครัว